

Sr. President del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears

Barcelona, 17 de novembre de 1932.

Sr. President del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears.

Ciutat.

Distingit company i amic: En el número 146 del BUTLLETÍ d'aquesta entitat de la vostra digna Presidència—corresponent a octubre proppassat—s'insereix l'extracte de l'acta núm. 352, en la qual consta una lletra del nostre company doctor Mas i Oliver.

En l'esmentada carta, encara que amb una forma velada i discreta, s'alludeix a l'autor de "Memorias de un Secretario". Aquest sóc jo i com que desitxo que resplandeixi la major claretat en tots els meus actes, prego que sigui llegida aquesta carta en la primera sessió que celebri el Consell i publicada al BUTLLETÍ perquè s'assabentin de la mateixa tots els companys sindicats.

No rectificaré inexactituds i errors continguts en les columnes del BUTLLETÍ abans indicat, que fan referència als motius i conseqüències de la dimissió del Dr. Mas i Oliver. La Junta de Govern d'aquest Col·legi de Metges farà les oportunes rectificacions, si així ho creu necessari.

En el que a mi atany, solament consignaré una sèrie de fets, sense cap comentari, sotmetent-los a jutj i fall de l'opinió.

En la Junta General del Col·legi celebrada el dia 12 d'abril de 1929, el Dr. Sixte Cambra va presentar una proposició, que com a primer signant va defensar, demanant que fossin retribuïts els meus modestos serveis com a Secretari de la Corporació. L'Assemblea, per *unanimitat* va donar un vot de confiança a la Junta de Govern perquè, d'acord amb l'assessor jurídic, cerqués una fórmula que fes possible l'alludida retribució.

Poc temps després, el Col·legi va haver d'intervenir en un incident d'ordre científic-professional entre els companys Drs. Cambra i Mas i

Oliver. Creient, com crec encara, que el Dr. Cambra tenia tota la raó, mentrestant es tramitava l'incident vaig mantenir-me en absoluta neutralitat—potser un xic massa—perquè ningú pogués suposar que volia pagar al Dr. Cambra la presentació de l'abans esmentada proposició. La Comissió científica del Col·legi va emetre un dictamen desfavorable—en l'ordre científic—pel doctor Mas i Oliver. La Junta de Govern va fallar que no hi havia hagut cap falta deontològica. Quan es va discutir si es faria públic o no el dictamen, un dels senyors vocals es va oposar a la publicació que perjudicaria, va dir, la reputació professional d'un dels interessats, i va ésser únicament aleshores quan jo em vaig permetre manifestar que, si es mantenia secret el dictamen, perjudicaria la reputació professional—ja prou malmesa en el Tribunal Industrial amb motiu d'aquell assumpte—de l'altre company, que precisament resultava ésser el que tenia raó, i que pel Col·legi eren igualment respectables ambdues reputacions.

Aquest excés de neutralitat per part meua dictat per "aquella quantitat de delicadesa" a què es refereix en la seva lletra el Dr. Mas i Oliver—no va satisfer cap dels dos litigants. Així succeeix sempre.

En la Junta General del Col·legi, de 28 de març de 1930, la primera paraula demanada ho va ésser pel Dr. Mas i Oliver, per a impugnar, mitjançant lògics i reglamentaris arguments, la consignació que se m'havia assenyalat com a Director del Butlletí Oficial del Col·legi. Jo, que havia acceptat tal consignació, per considerar-la cristallització del desig unànimement expressat per la classe en l'anterior Junta General, vaig renunciar-la a l'acte, junt amb la direcció del Butlletí, sense haver d'esperar el resultat de la votació nominal que va proposar el Dr. Mas i Oliver per a resoldre la qüestió i que, per tant, no va ésser necessària.